

de Párkányi úr, kinek dolgozata kellő ethikai műveltséget árul el, bizonyára meg fog érteni, ha e különbségekre csak per tangentem utalok. Kevésbé tartalmaz, mint a dolgozat első része, annak utolsó harmada, melyben itt-ott, nevezetesen, a hol a tanár egyéniségéről, a példáról szól, átszap kissé a nem eléggé megokolt phrasis régiójába, melytől az értekező különben oly elismerésre méltóan, mondhatni, ily általános fejtegetéseknek nálunk divó modorához képest valósággal kivételes módon, távol tudott maradni.

2. *Hogyan vethetjük meg gyermekeink jövő boldogságának alapjait?* Irta T. L. (Zentai városi községi gymnasium.) E merő általánosságokban forgolódo, nem új igazságokat nem is új alakban előadó, egészbenvéve igénytelen, de sok jóakarattal megirt dolgozat tartalmát maga az írója a következőkben foglalja össze: «Mozdítsuk elő gyermekeink jövő boldogságát alkalmas eszközökkel, s azok tehetségeinek megfelelő munkakörre képezessük őket. Ne keressük a boldogságot csupán anyagi javakban, hanem adjuk meg gyermekeinknek nevelés által azokat az erkölcsi tulajdonokat, melyek anyagi javak mellett is és azok nélkül is eszközölhetik a megelégedettséget.»

3. *A család hajdan és most.* Irta dr. Csósz Imre. (Rózsahegy k. kath. főgymnasium.) A legactualisabb programérintkezés; úgy tesz, mintha a családról és egy kicsit a nevelésről is beszélne, de egyébiránt heves philippika akar lenni a polgári házasság ellen. Hogy is mondja csak Brander a Faust pinczejelenetében? «Ein politisch Lied! Pfuj! Ein garstig Lied» — hát még ha e «dal» még ily monstruosus stilusban van írva, mint ez!

4. *Családi és házi nevelés.* Irta Marszina Győző. (Bártfai k. gymnasium.) E dolgozat nem annyira értekezés — és a mennyiben az, igen csekély értékű — mint inkább a szülék apostrophálása, hogy támogassák az iskolát munkájában és kövessenek el mindent a bártfai gymnasium fentartására, mely ott az ország határán valódi nemzeti missiót teljesít. Kár, hogy Marszina úr, ki egyébiránt az intézet igazgatója is, ez apostrophe hatásosabbá tételére ilyeneket mond: «mi, kik a «quem dii odere» nyügebén egy életet töltünk el» és hasonlókat. Igaz, igaz — úgy egymás között lamentálhatunk néha-néha egyet lelkünk könnyebbitésére, de a mikor komolyan a családhoz, a szülékhez beszélünk, ne hozakodjunk elő martirságunkkal. Kissé izléstelen dolog; és semmi esetre sem tesz jó hatást.

5. *A jellemképzés a családban és iskolában.* Irta Sarmaságh Géza. (Szathmári kir. kath. főgymnasium.) E dolgozat négy fejezetre oszlik. Az első elemzi a «jellem» fogalmát, mely elemzés eredménye gyanánt «a jellemnek következő fő tulajdonságai domboródnak ki»: lelkiismeretesség, önzetlenség, önállóság, őszinteség, határozottság, szilárdság,